

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824205065
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3824205065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa rodičov C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, a B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 29P/95/2024-95 zo dňa 13. januára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 29P/95/2024-95 zo dňa 13. januára 2025 p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.10.2022 č.k. 6P/35/2022-94 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 200 € mesačne na sumu 240 € mesačne s účinnosťou od 25.09.2024 s tým, že výživné je povinný platiť vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky maloletej. II. Vo zvyšnej časti nedotknutej týmto rozsudkom ostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.10.2022 č.k. 6P/35/2022-94 nezmenený. III. Zvýšené výživné, ktorého zročnosť nastala od 25.09.2024 do 13.01.2025 vo výške 146,06 € je otec povinný zaplatiť maloletej k rukám jej matky do troch mesiacov od doručenia tohto rozsudku. IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh, ktorým sa matka domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú zo sumy 200 € mesačne na sumu 290 € mesačne. Návrh odôvodnila tým, že maloletá začala navštevovať tanečnú školu, kde sú náklady 45 € mesačne a cestovné 20 €, poukázala na zdravotný stav maloletej a potrebu liečby. Ona platí nájomné za byt, kde býva aj s manželom, 300 € mesačne, poberá invalidný dôchodok a prídavky na dieťa. Podľa nej sa pomery otca zlepšili, kupuje a predáva ojazdené motorové vozidlá. Zvýšiť výživné chce odo dňa podania návrhu.

3. Z pripojeného spisu okresného súdu spisová značka PE-6P/35/2022, kde bolo naposledy rozhodované o vyživovacej povinnosti otca k maloletej, vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca k maloletej súd naposledy rozhodol rozsudkom zo dňa 26.10.2022 č.k. 6P/35/2022-94, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2022. Vyživovacia povinnosť bola týmto rozsudkom otcovi zvýšená na 200 € mesačne s účinnosťou od 31.08.2022. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v tom čase maloletá navštevovala základnú školu (6. ročník), mala osobitné nároky v súvislosti so svojím zdravotným stavom (psychológ), mala prideleného asistenta, mala výdavky na cestu do školy a na nákup školských potrieb,

ale aj zvýšené výdavky na stravovanie, ošatenie a celkové zaopatrenie. V tom čase mala dvanásť rokov, matka maloletej bola v tom čase dlhodobo práceneschopná, jej príjmom bol len prídavok na dieťa. Spolu s maloletou byvala v 2-izbovom byte, ktorý mala matka požičaný od príbuznej. Otec maloletej mal priemerný mesačný príjem v tom čase vo výške 568 € mesačne, pracoval u rovnakého zamestnávateľa ako v súčasnosti. Uviedol náklady za elektrinu 77,50 € každý druhý mesiac, na drevo na zimu 300 € ročne, na cestovné do práce 80 € mesačne, na mobil 30 € mesačne, na hygienické potreby a drogeriu 20 € mesačne. Vyživovaciu povinnosť mal len jednu. Prispieval aj nad rámec určeného výživného. Bol spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, vrátane rodinného domu.

4. Po vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že v čase ostatného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti navštevovala maloletá 6. ročník základnej školy, mala osobitné výdavky v súvislosti so svojím zdravotným stavom i z dôvodu vynakladania nákladov na cestovné. V súčasnosti je žiačkou 8. ročníka základnej školy. K zmene u nej došlo v tom, že začala navštevovať tanečný krúžok, kde má matka náklady vo výške 45 € mesačne a zvýšené výdavky na cestovné vo výške 20 € mesačne. U matky došlo k zmene v tom, že jej bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 180,90 € mesačne. Okrem toho poberá len prídavok na dieťa 60 € mesačne. U otca došlo k zmene vo výške príjmu, v súčasnosti má priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 756,01 € mesačne, jeho príjem sa teda zvýšil o takmer 25%. Zvýšenie výdavkov maloletej i zvýšenie príjmu jej rodičov sú dôležitými dôvodmi pre zvýšenie vyživovacej povinnosti k nej. Okresný súd však nezistil dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca až na 290 € mesačne. Takto vysoké výživné by nezodpovedalo súčasným možnostiam otca maloletej. Matka tvrdí (a toto tvrdenie nebolo rozporované), že v súvislosti s návštevou tanečného krúžku a cestovným došlo k zvýšeniu výdavkov na maloletú o 65 € mesačne. K maloletej však majú vyživovaciu povinnosť obaja rodičia, nielen otec. Je pravda, že matka ju v prevažnej miere plní svojou sústavnou osobnou starostlivosťou o maloletú. Aj u nej však došlo k zvýšeniu príjmu tým, že jej bol priznaný invalidný dôchodok. Je teda spravodlivé do určitej miery žiadať aj od nej, aby kompenzovala zvýšené výdavky maloletej, hoci v prevažnej miere je povinný podieľať sa na plnení finančných potrieb maloletej otec. V čase ostatného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti bola otcovi určená vyživovacia povinnosť v rozsahu 35% z jeho čistého mesačného príjmu. Vzhľadom k zlepšeniu pomerov matky už súd nepovažuje takýto vysoký pomer z príjmov určený na plnenie vyživovacej povinnosti za primeraný. Súd preto rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca tak, že výživné bude vo výške zodpovedajúcej 31,75% z jeho súčasných čistých príjmov. Otec pripustil, že je schopný platiť výživné vo výške 220 € mesačne. Okresný súd dospel k záveru, že v jeho možnostiach bude platiť výživné aj vo výške vyššej, a to 240 € mesačne. Percentuálne bude zo svojich príjmov platiť menej ako doteraz a zo zvýšeného výživného bude možné aspoň sčasti hradiť zvýšené výdavky maloletej, najmä v súvislosti s jej záujmovou činnosťou. Otec je v súčasnosti pri svojich príjmoch schopný splniť sumou 30 € mesačne (č.l. 73) a keďže povinnosť platiť výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, nebude pre neho zložitá nájsť mesačne ešte sumu 10 €, ktorú popri prostriedkoch určených na sporenie presunie na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletej. Výživné určené na 240 € mesačne teda bude zodpovedať možnostiam otca maloletej, bude odrážať aj pravidlo, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k maloletej, ktorá na strane rodiča, ktorému je dieťa zverená do osobnej starostlivosti, je v prevažnej miere plnená práve touto starostlivosťou, ako aj pravidlo, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred inými výdavkami rodičov a aj spotrebný charakter výživného (odôvodnené výdavky maloletej sú vyššie, ako súdom určené výživné).

5. Ku skutkovému tvrdeniu matky, že otec si privyrába predajom motorových vozidiel, okresný súd uviedol, že toto tvrdenie nebolo preukázané. Otec toto skutkové tvrdenie poprel a predložené inzeráty vysvetlil tak, že išlo o rodinné motorové vozidlo, ktoré predala jeho partnerka, a následne nadobudli iné motorové vozidlo, ktoré im ale nevyhovuje a ktoré tiež chcú predať. Predávajúcim je jeho partnerka, on vlastní len Fiat Ducato. Z ničoho nevyplýva, že by predaj motorových vozidiel otcom maloletej nebol len príležitostný, že by bol systematický, že by mal charakter podnikania. Žiadne iné príjmy otca ako príjmy zo zamestnania teda z vykonaného dokazovania nevyplývajú.

6. Okresný súd pristúpil k zvýšeniu výživného s účinnosťou od 25.09.2024, kedy bol podaný návrh na začatie konania. Už v tom čase totiž boli zmenené pomery na strane maloletej i jej rodičov. Na spätné zvýšenie vyživovacej povinnosti na čas pred začatím konania žiaden dôležitý dôvod zistený nebol, ani žiaden z účastníkov zvýšenie za skoršie obdobie nežiadal. Keďže bolo výživné zvýšené od 25.09.2024, v čase vyhlásenia rozsudku už časť zvýšeného výživného nadobudla zročnosť. Ide o výživné za obdobie od 25.09.2024 do 14.10.2024 (za 20 dní) a o výživné splatné 15.10., 15.11. a 15.12.2024. U maloletej

pri zvýšení o 40 € ide o výživné za 20 dní vo výške 26,06 € a 3 x 40 €, spolu 146,06 €. Vzhľadom k výške tejto sumy a príjmu otca maloletej okresný súd považoval za spravodlivé, aby mohol otec dlžné zvýšené výživné zaplatiť v dlhšom ako zákonom období (do 3 dní od právoplatnosti rozsudku), a to do 3 mesiacov od doručenia rozsudku. Dlhšia lehota splatnosti umožní otcovi získať prostriedky či už z úspor alebo z cudzích zdrojov (pôžička), pričom neprímerane neobmedzia maloletú, ktorej potreby budú uspokojované už zo zvýšeného výživného. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 a § 55 CMP a keďže nebol zistený žiadny spravodlivý dôvod niektorému z účastníkov priznať nárok na ich náhradu, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podal otec odvolanie z dôvodov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, pričom odvolanie podal do všetkých výrokov rozsudku. Podľa jeho názoru nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloletú A.. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti (október 2022) uplynulo len cca 2 roky a tri mesiace, počas ktorých maloletá študuje na tom istom stupni základnej školy a výdavky v súvislosti s návštevou školy sa prakticky nezmenili. Matka nepreukázala ani to, že by sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti zvýšili výdavky v súvislosti so zdravotným stavom maloletej. Jediná zmena, ku ktorej došlo, je tá, že maloletá začala navštevovať tanečný krúžok, s ktorým má matka náklady vo výške 45,- EUR plus cestovné 20,- EUR mesačne, teda celkom 65,- EUR mesačne. Aj v roku 2022 mala matka maloletej výdavky na krúžky, a to v sume 30,- EUR mesačne, pričom tieto krúžky už maloletá nenavštevuje. Matke sa tak výdavky na krúžky zvýšili len o 35,- EUR. Pokiaľ ide o pomery matky, tieto sa zlepšili, nakoľko jej bol priznaný invalidný dôchodok a okrem toho bol zvýšený prídavok na dieťa zo sumy 30,- EUR na sumu 60,- EUR. Matka po poslednej úprave vyživovacej povinnosti uzatvorila manželstvo, a preto je potrebné skúmať aj majetkové pomery manžela. Ku svojim príjmom otec uviedol, že aj keď sa jeho príjem zvýšil na sumu 756,- EUR mesačne z pôvodných 568,- EUR mesačne, suma 240,- EUR, ktorú prvostupňový súd určil, nie je primeraná, keďže ide o takmer 32 % z jeho čistého mesačného príjmu. Takto určené výživné je neprímerané aj z hľadiska metodiky aplikovateľnej pri výpočte vyživovacej povinnosti (tzv. tabulkového výživného). Povinnej osobe s jedným dieťaťom na druhom stupni základnej školy je podľa tabuľky odporúčaná výška výživného vo výške 22 % z čistého príjmu. Preto zvýšenie výživného pokladá za nespravodlivé. Zvýšili sa aj jeho výdavky napríklad na bývanie, cestovné do zamestnania ako aj na lieky a vitamíny, v roku 2022 platil v súvislosti s bývaním: elektriku 38,75 mesačne, drevo 25,- EUR mesačne v priemere a aktuálne náklady na bývanie predstavujú 100,- EUR mesačne; na cestovné do zamestnania platil 80,- EUR mesačne, aktuálne platí 100,-EUR mesačne; na vitamíny a lieky nemal extra výdavky, teraz z dôvodu zdravotných problémov kupuje doporučené vitamíny a lieky. Maloletej sa snaží prispieť aj nad rámec vyživovacej povinnosti, k meninám, narodeninám, na vysvedčenie, na Vianoce alebo na inú príležitosť jej kupuje darčeky alebo prispieva finančne, posieľa jej peniaze na školské výlety, tábor, dovolenku a aj vreckové, berie ju do reštaurácie. Pri výživnom 240,- EUR mesačne budú jeho finančné možnosti výrazne obmedzené, čo bude mať opačný efekt. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietne, alebo zruší a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nesúhlasí s odvolaním otca, ktorý je ovplyvňovaný svojou priateľkou. Otec sa stretáva s dcérou iba keď mu dcéra napíše alebo zavolá. Maloletá nemá vytvorené puto k otcovi. Nie je pravda, že odporca má minimálnu mzdu, po telefonickom rozhovore s jeho zamestnávateľom sa dozvedela, že pracuje ako automechanik, príležitostne ako šofér a jeho plat je 950 eur + príplatky. Odporca kupuje ojazdené autá aj zo zahraničia, opraví ich a predáva cez číslo svojej partnerky. Matka poberá invalidný dôchodok vo výške 184,70 eur, nevlastní žiadne majetky. Býva s manželom v podnájme, manžel jej prispieva 110 eur mesačne. Manžel má auto BMW r. v. 2007, má vyživovaciu povinnosť na svoje dve deti z predchádzajúceho manželstva, momentálne je PN a čaká na operáciu ramena. Maloletá dospelá, má svoje záľuby a krúžky, nakoľko je inflácia, trvá na výživnom 240 eur. Maloletá má zdravotné problémy, ktoré otca nezaujímajú, vidí len peniaze. Otec ju v ničom nepodporuje a nejavil záujem ani o podpísanie prihlášky na strednú školu.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu potvrdil, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych

ustanovení zákona o rodine, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil.

10. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnoti rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu.

11. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie otca nemožno vyhodnotiť ako dôvodné. Odvolací súd poukazuje na to, že na základe návrhu matky bolo predmetom konania zvýšenie výživného, ktoré otec platí na dcéru A.. Okresný súd vecne správne posudzoval, či od posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Zvýrazňuje krajský súd, že podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine sú obidvaja rodičia povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom je potrebné prihliadnuť aj na odôvodnené potreby oprávneného. Platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie. Obligatónnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 zákona o rodine). Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods.1 zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

12. S prihliadnutím na vyššie uvedené teoretické východiská je odvolací súd názoru, že súdom prvej inštancie určená výška výživného pre mal. A. zodpovedá tak jej odôvodneným potrebám a veku ako aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného pre maloleté deti. Odvolacie argumenty otca vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti považuje odvolací súd za nedôvodné a dodáva, že súd prvej inštancie pri určení výživného správne vychádzal z posúdenia všetkých zisťovaných skutočností, vrátane tých, na ktoré

otec poukazoval vo svojom odvolaní. Otec v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o rozsahu výživného.

13. K odvolacej námietke, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, odvolací súd uvádza, že od posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti síce uplynula pomerne krátka doba, napriek tomu však došlo k zmenám tak na strane odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj na strane rodičov dieťaťa. Na strane oprávneného dieťaťa sú základným kritériom pre určenie výšky výživného jeho odôvodnené potreby. Potreby dieťaťa by mali byť kryté v plnom rozsahu, ak sú odôvodnené. Pod odôvodnenými potrebami je nutné chápať nielen bežné denné potreby, ktoré reflektujú konkrétnu životnú situáciu, ale aj mimoriadne potreby, ak sa preukáže ich opodstatnenosť a kumulatívne ich úhradu dovoľujú možnosti a schopnosti rodičov. Možnosť uspokojovania potrieb dieťaťa je všeobecne závislá od objektivizovanej životnej úrovne rodičov a samotná odôvodnenosť potrieb sa odvíja od konkrétnej posudzovanej situácie a životnej úrovne dotknutých osôb. V danom prípade súd prvej inštancie celkom jednoznačne pri rozhodovaní vzal do úvahy odôvodnené výdavky maloletej A., ktoré sa od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti zvýšili spolu o sumu 65 eur mesačne, ktorá pozostáva z úhrady tanečného krúžku v sume 45 eur a z výdavkov na cestovné vo výške 20 eur mesačne. Pokiaľ otec v podanom odvolaní namietal, že zároveň malo dôjsť k zníženiu výdavkov maloletej o sumu 30 eur, ktorá bola pôvodne platená na úhradu iných krúžkov, ktoré už maloletá nenavštevuje, uvádza odvolací súd, že sa jedná o tvrdenie, ktoré otec nijakým spôsobom nepreukázal a ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie ani neuviedol. Túto odvolaciu námietku preto nemožno hodnotiť ako relevantnú. K výdavkom maloletého dieťaťa odvolací súd nad rámec argumentácie okresného súdu dopĺňa, že vo všeobecnosti je potrebné zohľadniť aj zvýšenie týchto výdavkov v kontexte všeobecného rastu cenovej úrovne a zvyšovania životných nákladov (pokrývajúcich základné potreby spojené s bývaním, stravou, ošatením, zdravotnou starostlivosťou, školskou dochádzkou a hygienou).

14. K otcom namietanej skutočnosti, že nedošlo k zmene pomerov, odvolací súd ďalej uvádza, že k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti došlo aj na strane rodičov maloletej A.. Tak u matky ako aj u otca došlo k zvýšeniu ich príjmov, keďže medzičasom bol matke priznaný invalidný dôchodok vo výške 180,90 eur a okrem toho matka poberá prídavok na dieťa vo výške 60 eur mesačne. K podstatnému zvýšeniu príjmu však došlo predovšetkým na strane otca, ktorého príjem oproti času predchádzajúceho rozhodovania stúpol zo sumy 568 eur mesačne na 756 eur mesačne, teda sa zvýšil o cca 25%. Pokiaľ otec namietal, že určená výška výživného presahuje percentuálnu mieru určenú podľa metodiky, uvádza odvolací súd, že metodika má odporúčací charakter a určenie výšky výživného v konkrétnom prípade je závislé výlučne na vyhodnotení jedinečných okolností odlišných v každej prejednávanej veci. V dotknutom prípade je potrebné zvýrazniť, že pôvodná výška výživného bola určená rozsudkom schválenou rodičovskou dohodou, v rámci ktorej otec akceptoval určenie výživného vo výške 35 % jeho vtedajšieho príjmu sumou 200 eur. Otec tak súhlasil s výškou výživného presahujúcou bežne určenú výšku výživného v pomere k príjmu povinného rodiča. Aktuálne určenou výškou výživného, ktorú otec namietal, pritom došlo k zníženiu percentuálneho podielu určeného výživného vo vzťahu k príjmu otca na cca 32 %. K námietke otca o neprimeranej výške výživného je ďalej potrebné poukázať na vyjadrenie samotného otca, ktorý v prehľade svojich príjmov a výdavkov deklaroval sporenie vo výške 30 eur mesačne (č.l. 73 spisu). V zhode so súdom prvej inštancie odvolací súd akcentuje, že platenie výživného má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Otec v podanom odvolaní tiež namietal, že došlo aj k zvýšeniu príjmu matky. K tomuto zvýšeniu odvolací súd uvádza, že ako už bolo konštatované, v prípade matky sa jedná o príjem zvýšený o priznaný invalidný dôchodok vo výške 180 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 60 eur mesačne. Takto zvýšený príjem pritom okresný súd zohľadnil, keď konštatoval, že na zvýšených výdavkoch maloletej sa okrem otca musí podieľať aj matka. K ďalším odvolacím argumentom otca v tom smere, že maloletá plánuje nastúpiť na strednú školu, kvôli čomu bude matka požadovať ďalšie zvýšenie výživného, aktuálne nie je dôvodné zaujať odvolacím súdom stanovisko, keďže prípadná budúca úprava výšky vyživovacej povinnosti otca nie je predmetom tohto konania. K argumentácii otca, že medzičasom došlo aj k zvýšeniu jeho výdavkov, odvolací súd uvádza, že zvýšený príjem otca, tak ako bol uvedený vyššie, postačuje tak na úhradu týchto otcom tvrdených zvýšených výdavkov ako aj na pokrytie zvýšenia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej A.. Odvolacia argumentácia zo strany otca ohľadne neprimeranej výšky okresným súdom určeného výživného je podľa názoru odvolacieho súdu ovplyvnená subjektívnym vnímaním vlastnej životnej situácie, ktorá bráni otcovi objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloletej A. preukázaných v priebehu konania na súde prvej inštancie. Odvolací súd tak nevyhodnotil ako dôvodnú

odvoláciu argumentáciu otca ohľadom výšky výživného 240,- eur mesačne a stotožnil sa s vecne správnymi skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Aj s prihliadnutím na tieto závery je podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom určené výživné primerané otcovmu príjmu a jeho výdavkom a možno konštatovať, že je v schopnostiach otca výživné v tejto výške platiť. Odvolací súd zároveň dodáva, že otec je povinný primerane prispôsobiť svoj osobný život tak, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť.

15. Ďalšie odvolacie argumenty už odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov nemusí súd dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia sp.zn. ÚS SR II. ÚS 251/04, sp.zn. III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie súdu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolateľ žiadnym spôsobom argumentami uvádzanými v odvolaní nespochybnil vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že v odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti, alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil s tým, že krajský súd v podrobnostiach odkazuje na vecne správne závery okresného súdu, ktoré krajský súd nepovažuje za potrebné opakovať.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.